

EEN PAUSELIJKE GEDENKPENNING.

In Dl. IV blz. 196 gaven wij de afbeelding van een pauselijken gedenkpenning, die de kroon van den paus voorstelde, en geslagen was ter eere van Martinus V. Bovenstaande afbeelding is die van een gedenkpenning dien paus Calixtus III heeft laten slaan. De wijze waarop de nu onfeilbaar verklaarde paus Pius IX zijne 25 jarige regering heeft gevierd, deed ons ook aan dezen gedenkpenning denken. Vooraf herinneren wij dat nog nooit een paus zoolang zijn troon en zetel heeft bezeten als de tegenwoordige, zelfs de vermeende eerste paus niet. Dat is volgens de roomsche kerk de apostel Petrus, en die — altijd volgens de roomsche kerk — heeft deze waardigheid slechts 23 jaren lang bekleed. Nu geloofde men eerst, dat geen paus ná hem zoo lang zou kunnen regeren: hij moest vóór dien tijd sterven. Dat komt nu wel niet uit, want Pius IX heeft zelfs Petrus overtroffen; doch dat doet er niet toe; maar Pius is immers bepaald onfeilbaar, dat is voor God op aarde verklaard, en die dit niet gelooft is verdoemd — altijd weer volgens de leer der roomsche kerk. Wat Calixtus III op zijn gedenkpenning heeft laten slaan, zien wij eerst regt in Pius IX verwezenlijkt. Men zie de afbeelding maar eens goed aan.

Daar ziet gij den onmetelijken oceaan, waarop drie schepen, menschenlevens dragende, zeilen en zich aan den gezigteinder verliezen. Het is het grootste, het schoonste tooneel van deze wijde wereld; en toch, dit tooneel verdwijnt voor onze oogen onder het kruis van Jezus Christus. Golgotha beheerscht de wereld; het kruis staat dáár, als eene vuurbaak om de schepelingen voor de klippen te bewaren en hen in de haven des heils binnen te leiden. De drie gaten die den voet en de armen van het kruis doorboren, herinneren op eene sprekende wijze Christus, die gestorven is om onze zonden uit te wischen. Christus zijn leven gevende, dat is dan de tweede gedachte, welke uit dit tafereel te voorschijn springt; en waarlijk het is met regt, dat het kruis den oceaan en de wereld beheerscht.

Maar wat zien wij boven dat kruis? — Het zinnebeeld der Godheid? — Neen, het is de pauselijke driedubbele kroon: het zinnebeeld des Pausdoms! Deze verheft zich tot aan de hemelen, die haar met heerlijkheid overstralen. Gaan wij nu den gang der denkbeelden na volgens den gedenkpenning. Wij vinden dezen: de oceaan beheerscht de aarde; de rots beheerscht den oceaan; het kruis beheerscht de rots; en, de pauselijke kroon beheerscht het kruis. Boven de wereld, de zee; boven de zee, de rots; boven de rots, het kruis; boven het kruis, de pauselijke kroon! De oceaan overtreft slechts de aarde; de rots overtreft de aarde en den oceaan tegelijk; het kruis overtreft niet alleen en de aarde en den oceaan, maar ook nog de rots; maar de pauselijke kroon overtreft de aarde, den oceaan, de rots en het kruis! Het kruis is beurtelings beheerschende en beheerscht wordende; de pauselijke kroon duldt geene beheersching! Het kruis, zinnebeeld van God, onderwerpt zich alles, uitgenomen de driedubbele kroon, het zinnebeeld van den Paus; maar de driedubbele kroon onderwerpt zich alles, zelfs Christus niet uitgezonderd! De oceaan heeft, om gedragen te worden, de aarde tot grondslag noodig; de rots rust tusschen de golven op de aarde, het kruis zelf wordt door den heuveltop gedragen; maar beschouw de pause-

DE CHRISTELIJKE FAMILIEKRING, VI.

lijke kroon: zij wordt door niets, ook door niemand ondersteund; zij ondersteunt zichzelf! en zoo haar al iets aanraakt, het is de heerlijkheid die van de hemelen afdaalt.

Is dat te ver gezocht? Lees dan wat er met duidelijke woorden om geschreven staat. Om den pauselijken hoed, zinnebeeld van den paus, staat in het latijn, wat in het hollandsch vertaald aldus luidt: „Al de koningen zullen hem gehoorzamen.” En dat de woorden dit bedoelen, blijkt genoeg uit de vroegere geschiedenis en uit de aanmatigen van den tegenwoordigen paus. Nu begrijpen wij ook waarom de pauselijke wimpel op het jubelfeest van den paus boven de nationale vlag moest waaijen.

Dat Nederland dit bedenke en gedenke aan den tachtigjarigen strijd tegen Spanje, en hoeveel bloed Rome in ons Vaderland heeft gestort, en tot wat duren prijs het eenmaal van de pauselijke heerschappij is verlost!

T. M. L.

WAAR DE NOOD HET HOOGST IS, IS DE REDDING DIKWILS HET MEEST NABIJ.

I.

Uit den mond van dien ouden krijgsman, aan wien men het mededeelde onder het opschrift: „de wachters op den morgen” in N°. 1 van de Christelijke Familiekring, jaargang 1870 te danken had, een man die in zijne plattelandsgemeente als ouderling enz. niet onnuttig werkzaam was en die, hoe karig ook anders in zijne mededeelingen, bij tijd en wijle nog wel eens wilde praten, als hij bespeurde dat hij een belangstellend hoorder had, ontleende de inzender nog de volgende bijzonderheden, die aantoonen hoe onze Hemelsche Vader hulp verleende, waar menschelijke zwakheid begon te twijfelen. Hij verhaalde ons het volgende:

„Op zekeren dag mijne kinderen, die in eene andere plaats woonden, bezocht hebbende, zat ik in den trein, en tegenover mij nog iemand bejaarder dan ik. Aan ons lintje der St. Helena-medaille herkenden wij elkander reeds spoedig als oude strijders onder Napoleon I en dus was er dadelijk sympathie tusschen ons. Een gesprek, voor zooveel doenlijk, te midden van andere personen en in een wagon, was eerlang aangeknoopt, wij bevielen elkander en daar ons beider nachtverblijf in dezelfde plaats was bepaald, besloten wij elkander tot den anderen morgen, als wanneer onze wegen in eene andere rigting liepen, gezelschap te houden. Des avonds zamen aan den haard zittende herinnerden wij ons het vreeselijk lijden bij den terugtocht uit Rusland (1812) doorgestaan. Vele bewijzen van Gods genadige bescherming voerde ik aan, en hij verhaalde mij een paar treffende voorvallen, waarbij hij de hand van een almachtig Vader erkennen moest. „Ik deelde u mede,” zoo zeide hij, „dat ik bij de ruitertij heb gediend en wel tijdens den togt naar Rusland als wachtmeester bij de garde lanciers. Dit lijfregiment had zich lang bijeengehouden; maar bij het naderen der Béresina sloeg ook voor de nog overgebleven manschappen het uur om een goed heenkomen te zoeken. Met eenige officieren en ruiters stonden wij weldra aan den oever der met

26